

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1944

гр. София, 15.01.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 172 СЪСТАВ, в закрито заседание на петнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ДЕСИСЛАВА Г. ИВАНОВА

като разгледа докладваното от ДЕСИСЛАВА Г. ИВАНОВА Гражданско дело № 20241110101256 по описа за 2024 година

Производството е образувано по искова молба, предявена срещу А.П.И., обективизираща иск с правно основание чл. 411 КЗ.

Съдът, упражнявайки правомощието си служебно да следи за подсъдността по чл. 108, ал. 2 ГПК, дадено му с разпоредбата на чл. 119 ГПК, намира, че спорът не му е местно подсъден, доколкото ответникът – А.П.И., има статут на държавно учреждение по смисъла на чл. 108, ал. 2 ГПК, а именно тя представлява юридическо лице на бюджетна издръжка към Министъра на регионалното развитие и благоустройството, със седалище София и със специализирани звена: областни пътни управления, Национално управление и Институт по пътища и мостове, съгласно разпоредбата на чл. 21, ал. 2 от Закона за пътищата.

Съгласно разпоредбата на чл. 108, ал. 2 ГПК исковете срещу държавата и държавни учреждения, включително поделения и клонове на последните се предявяват пред съда, в чийто район е възникнало правоотношението, от което произтича спорът.

Съгласно очертаното в обстоятелствената част на исковата молба правопораждащият юридически състав на процесното вземане включва като правопораждащ юридически факт застрахователно събитие, настъпило на територията на пътен участък, представляващ път, намиращ се между гр. Варна, през с. Кичево, към с. Рогачево.

Описаният пътен участък е част от републиканската пътна мрежа по смисъла на чл. 3, ал. 2 от Закона за пътищата, изключителна държавна собственост по смисъла на чл. 8, ал. 2 от цитирания закон, като те се стопанисват от А.П.И., която както се посочи е държавно учреждение със специализирани звена, наименовани областни пътни управления.

Съгласно разпоредбата на чл. 3, ал.2 от Закон за пътищата републикански пътища са автомагистралите, скоростните пътища и пътищата от първи, втори и трети клас, които осигуряват транспортни връзки от национално значение и образуват държавната пътна мрежа. Отделни републикански пътища са включени в трансевропейската пътна мрежа, а съгласно разпоредбата на чл. 3, ал.3 от Закон за пътищата местните пътища са общински и

частни, отворени за обществено ползване, които осигуряват транспортни връзки от местно значение и са свързани с републиканските пътища или с улиците.

На основание чл. 19, ал.1, т.1 и т.2 и ал.2 от Закон за пътищата републиканските пътища се управляват от А. "Пътна инфраструктура" и от Национална компания "Стратегически инфраструктурни проекти", в случаите, предвидени в закона, а общинските пътища от кметовете на съответните общини, като управлението на пътищата включва изброените дейности от т.1 до т.8 на ал.2 на чл. 19, едни от които са ремонт и поддържането на пътищата даване на разрешения и въвеждане на забрани за ползване на пътищата.

На основание чл. 30, ал.1 от ЗП А.та осъществява дейностите по изграждането, ремонта и поддържането на републиканските пътища, а на основание чл. 30, ал.2 от ЗП Национална компания "Стратегически инфраструктурни проекти" осъществява дейностите по изграждането, ремонта и поддържането на три магистрали, посочени в чл. 28, б, ал.1 от ЗП.

Изложеното обосновава извод, че ремонт и поддържането на пътищата, даване на разрешения и въвеждане на забрани за ползване на пътищата, които са републикански, включително и тези, които са в границите на урбанизираните територии, са вменени като задължение на А. "Пътна инфраструктура"

Като взе предвид изложеното и факта, че процесното ПТП е осъществено на републикански път, задължение по поддръжка и стопанисването на който има ответната А..

Съгласно разпоредбата на чл. 108, ал. 2 ГПК искове срещу държавата и държавни учреждения, включително поделения и клонове на последните се предявяват пред съда, в чийто район е възникнало правоотношението, от което произтича спорът, освен в случаите по чл. 109 и 110.

Съгласно разпоредбата на чл. 30, т.2 от ЗСВ, в правомощие на ВСС е определянето и промяната на съдебните райони.

ВСС е имал правомощие за определяне на съдебните райони и по време на действието на на Закона за устройство на съдилищата.

В изпълнение на § 2, ал. 2 от ПЗР на Закона за устройство на съдилищата с Решение № 8 от 31.03.1981 г. /обн. ДВ, бр. 44/1981 г. Държавният съвет на Народна Република България е определил районите и седалищата на окръжните и районните съдилища и на окръжните и районните прокуратури.

След приемането на посоченото решение районите на окръжните и районните съдилища и прокуратури не са били променени, респ. са останали съответстващи на бившите окръзи.

Съгласно разпоредбата на § 2 от ПЗР на Закона за съдебната власт /обн. ДВ, бр.

59/1994 г., отм. ДВ, бр. 64/2007 г./, съществуващите съдебни райони и определените седалища на съдилищата до влизането в сила на този закон се запазват, като правомощията по определяне на районите и седалищата на районните, окръжните, военните и апелативните съдилища са отдадени на създадения с Конституцията на Р България от 1991 г. Висш съдебен съвет /чл. 27, т. 2 от ЗСВ.

След приемането на отменения, а и сега действащите ЗСВ, няма решение, с което ВСС да е определил райони на окръжните съдилища, различни от тези, предвидени в Решение № 8 от 31.03.1981 г. на Държавния съвет на НРБ /ДВ, бр. 44/1981 г.

От изложеното е видно, че и към настоящия момент районите на окръжните и районните съдилища и прокуратури не са били променени, респ. са останали съответстващи на бившите окръзи, въпреки разпоредбата на чл. 62 от ЗСВ, съгласно която районите на районните, окръжните, административните, военните и апелативните съдилища могат да не съвпадат с административно-териториалното деление на страната.

В случая по делото не съществува спор, че процесният пътен участък, се намира в района на РС-гр. Варна..

Ито защо с оглед разпоредбата на 108, ал. 2 ГПК, производството по настоящото дело следва да се прекрати и същото да се изпрати за разглеждане на местно компетентния съд – Районен съд – Варна.

Мотивиран от горното, на основание чл. 118, ал. 1 от ГПК, вр чл. 108, ал. 2 ГПК от ГПК, съдът

О

ОПРЕДЕЛИ:

П Р Е Д Е Л И:

ПРЕКРАТЯВА производството делото и **ИЗПРАЩА** същото по местна подсъдност на Районен съд – Варна.

Определението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в едноседмичен срок от връчването.

Препис от Определението да се връчи на ищеца.

Съдия при Софийски районен съд: _____